

Youth

Comisia Europeană și viitorul învățământului profesional și al formării profesionale

Cheia succesului Europei într-o lume globalizată este reprezentată de calitatea resurselor umane și de capacitatea acestora de a aduce progres și creștere economică. Strategia Europa 2020 accentuează importanța educației și a formării profesionale care au menirea de a promova o economie inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. În acest context, în data de 9 iunie a.c., Comisia Europeană și-a prezentat noua viziune referitoare la viitorul învățământului profesional și al formării profesionale. Învățământul profesional și formarea profesională, alese în medie de către 50% dintre elevii din învățământul secundar superior, vor trebui să joace un dublu rol: pe de-o parte să ajute la furnizarea abilităților profesionale de care Europa are nevoie acum și în viitorul apropiat și pe de altă parte să reducă impactul social și să faciliteze revenirea din criză.

Comisia a prezentat mai multe modalități posibile pentru stimularea acestor forme de învățământ:

- asigurarea unei mobilități sporite pentru participanții la procesul educativ;
- oferirea de diferite facilități pentru persoanele din grupurile defavorizate precum persoanele cu dizabilități, cu competențe reduse, șomeri etc.;
- sisteme flexibile bazate pe recunoașterea rezultatelor învățării, incluzând diplome și care sprijină căile de învățare individuale;
- garantarea unei calități ridicate a învățământului și formării;
- promovarea mobilităților transfrontaliere și între diferitele sectoare ale economiei;
- promovarea creativității și a spiritului antreprenorial în rândul elevilor.

Planul Comisiei se bazează pe obiectivele strategiei Europa 2020 și este legat de viitoarea inițiativă „Tineretul în mișcare”, menită să sprijine mobilitatea în rândul tinerilor. Acest plan urmează a fi discutat și adoptat de miniștrii UE în a doua jumătate a acestui an.

Pentru informații suplimentare a se vedea: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/10/707&format=HTML&aged=0&language=RO&guiLanguage=fr>

Mihai Sebe
Analiză și Studii Europene

În acest număr:

Interviu

**EMIL DINGA - Director general adjunct al Institutului Bancar Român
Coordonator al studiului SPOS 2010 *Noua Strategie europeană pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (UE 2020)***

De ce este nevoie de Strategia Europa 2020?

După cum se știe, pentru construcția europeană în domeniul economic și social este în vigoare Agenda Lisabona, dar aceasta vizează sfârșitul anului 2010. Așadar, un prim argument pentru necesitatea noii Strategii este cel al continuității ... [Continuare în pagina 2](#)

Actualitate

Proiectul de Studii de Strategie și Politici (Strategy and Policy Studies) SPOS 2010

În cadrul Proiectului de Studii de Strategie și Politici (SPOS) 2010 sunt în curs de realizare patru studii, având ca teme: „Adaptarea legislației, instituțiilor și politicilor naționale la modul de funcționare al Uniunii ... [Continuare în pagina 3](#)

Eveniment

Europa 2020

În intervalul 21 – 28 mai 2010 a avut loc la Centrul Infoeuropa, sub coordonarea DAE, o serie de patru întâlniri tematice pe tema obiectivelor naționale ale Strategiei Europa 2020 care a reunit reprezentanți ai administrației publice centrale ... [Continuare în pagina 3](#)

Promo

RJEA, volumul 10, nr. 2

... [Continuare în pagina 5](#)

Cele mai recente numere din colecția de studii IER - Working Paper Series

Working Paper *Comerțul cu servicii al UE sub impactul globalizării și al crizei economice*

Working Paper *Noul concept strategic al NATO – un test pentru relațiile transatlantice*

... [Continuare în pagina 6](#)

Agenda IER: iulie 2010

Curs IER: Sistemul normativ al UE

5 - 6 iulie

EMIL DINGA

Director general adjunct al Institutului Bancar Român

Coordonator al studiului SPOS 2010 *Noua Strategie europeană pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă* (UE 2020)

Strategia Europa 2020 trebuie să fie considerată, în mod fundamental, un proiect intelectual

De ce este nevoie de Strategia Europa 2020?

După cum se știe, pentru construcția europeană în domeniul economic și social este în vigoare Agenda Lisabona, dar aceasta vizează sfârșitul anului 2010. Așadar, un prim argument pentru necesitatea noii Strategii este cel al continuității. În al doilea rând, obiectivele Agendei Lisabona nu au fost îndeplinite la nivelul scontat (nu discutăm aici motivele, deși ele sunt, desigur, importante pentru a evita situații similare cu privire la noua Strategie), așadar un alt argument ar fi cel al necesității de a recupera realizarea obiectivelor din actuala strategie. În sfârșit, al treilea argument și cel mai important, în opinia mea, este cel al necesității de a avea un master plan care să coordoneze, din punct de vedere al viziunii și sub aspect instituțional, toate procesele din evoluția economică și socială a Uniunii Europene. În acest context, Strategia Europa 2020 ar trebui să integreze toate celelalte strategii, programe și politici ale Uniunii Europene care privesc activitatea economică și socială.

Europa și întreaga lume se confruntă, încă, cu efectele crizei financiare și economice declanșate în anul 2007. Credeți că Strategia Europa 2020 este sau ar trebui să fie influențată, în ceea ce privește stabilirea obiectivelor, de acest context?

În primul rând, să sperăm că actualele măsuri de austeritate privind deficitele bugetare și datoria suverană și mult așteptatele măsuri de reglementare monetară și financiară la nivel global vor da rezultatele scontate. În al doilea rând, desigur că efectele crizei menționate se vor resimți, probabil, încă 3–4 ani, cel puțin sub aspectul ritmurilor de creștere economică și al ocupării. Așadar, în principiu, Strategia ar trebui să ia în calcul aceste efecte remanente dar, în opinia mea, ea ar trebui să aibă mai degrabă un caracter puternic normativ și mai puțin unul pur extrapolativ. Noua strategie trebuie să construiască noua realitate economică de la orizontul anului 2020 și nu să acomodeze această realitate la mersul actual al lucrurilor. Nu trebuie să neglijăm contextul, dar nici nu trebuie să devenim sclavii contextului. O strategie este, în primul rând, o viziune, adică un vis pe care ne propunem să-l materializăm și nu o navigare optimă prin contextul curent, considerat exogen. În opinia mea, Strategia Europa 2020 trebuie să fie considerată, în mod fundamental, un proiect intelectual. La rigoare, proiectul intelectual poate reprezenta chiar un pat al lui Procust în care trebuie să „așezăm” realitatea economică și socială la care aspirăm. Aș dori să spun, oarecum paradoxal, că, în această accepție normativă, viitorul este mult mai predictibil decât trecutul.

Strategia ca proiect normativ nu intră în contradicție cu practicabilitatea sa, cu șansele sale de a fi implementată? De exemplu, unii analiști consideră că nerealizarea Agendei Lisabona trebuie explicată prin caracterul prea ambițios al obiectivelor sale, adică tocmai prin natura prea normativă, ca să spunem așa, a acestor obiective.

Există, într-adevăr, o contradicție structurală între viziune (care reprezintă normativul) și realism (care reprezintă contextul), dar ea este perfect gestionabilă prin mecanismele instituționale chemate să asigure „pilotarea” procesului de implementare a strategiei. La urma urmei, ce înseamnă a fi realist? Probabil a lua în considerare cadrul general în care

proiectăm viziunea, resursele de orice fel de care dispunem sau de care prognozăm că vom dispune pe orizontul temporal avut în vedere și altele de acest gen. Or, acest mod de a vedea lucrurile ne condamnă la a extrapola pur fenomenologic starea actuală. Eu consider că tocmai aici este adevărata contradicție dintre viziune și realism și nu cea considerată, îndeobște, dintre viziune și practicabilitatea implementării ei. Desigur, nu

trebuie să fim utopici, dar acest pericol poate fi evitat printr-un mecanism foarte simplu: a) obiectivele vor fi stabilite normativ, fără restricții generate de contextul actual; b) plecând de la obiective se proiectează mecanismele instituționale care pot antrena/genera/restructura resursele de orice fel existente; c) proiectarea obiectivelor și, mai ales, ordonarea temporală a atingerii lor, trebuie făcută în așa fel încât realizarea unor obiective (sau a unor stadii ale lor) să se transforme în resurse sui generis pentru atingerea obiectivelor ulterioare (sau a stadiilor lor ulterioare). În felul descris mai sus, contradicția evocată dispare.

Care ar trebui să fie modul în care România se implică în implementarea Strategiei Europa 2020?

Din câte înțeleg, în cea mai mare parte, structurile guvernamentale implicate în realizarea celor cinci obiective finale ale Strategiei și-au fixat deja țintele (din păcate, unele dintre ele pe baze pur extrapolative) care vor intra în Programul Național de Reforme aferent anului 2011 și următorilor. Eu consider că trebuie să fim foarte atenți, la nivelul întregii Uniuni Europene, la evitarea paradoxului prin care realizarea obiectivelor Strategiei și atingerea convergenței economice reale devin contradictorii. În acest sens, sunt de părere că diferențierea țintelor cantitative naționale nu este dezirabilă, această diferențiere trebuind să se refere doar la două aspecte: a) viteze diferite de progres în atingerea valorii cantitative finale, în funcție de punctul de pornire al României comparativ cu cel al celorlalte state membre; b) structuri diferite de realizare, în funcție de blocajele generate de structurile economice și sociale existente în România. Așadar, nu diferențiere la nivelul valorii țintei finale ci doar la nivelul vitezelor și al structurilor în care ținta va fi atinsă. În caz contrar, contradicția despre care vorbeam mai sus (analogă cu contradicția dintre convergența economică nominală și cea reală, așa-numitul paradox Maastricht) se va actualiza, cu riscul eșecului Strategiei Europa 2020.

Interviu realizat de **Mihai Sebe**

Proiectul de Studii de Strategie și Politici (Strategy and Policy Studies) SPOS 2010

În cadrul Proiectului de Studii de Strategie și Politici (SPOS) 2010 sunt în curs de realizare patru studii, având ca teme: „Adaptarea legislației, a instituțiilor și a politicilor naționale la modul de funcționare al Uniunii, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona”, „Noua Strategie europeană pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (Europa 2020): obiective, instrumente de monitorizare a implementării, resurse necesare (naționale, buget comunitar)”, „Strategia Dunării – priorități naționale” și „Noi concepte europene de politică industrială (cluster/poli de competitivitate, networking, spin-off etc.) în vederea creșterii competitivității și inovării”.

Acestea reprezintă o serie de teme deosebit de relevante și actuale pentru conturarea unor perspective și contribuții naționale cu privire la o serie de procese care definesc evoluția socială, politică și economică a Uniunii Europene.

„Adaptarea legislației, instituțiilor și politicilor naționale la modul de funcționare al Uniunii, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona”

Tratatul de la Lisabona, intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, are rolul de a crește capacitatea de acțiune a Uniunii, mărind eficiența și eficacitatea instituțiilor și a mecanismelor de luare a deciziilor. Modificările introduse în funcționarea UE pun bazele unor noi posibilități de acțiune, atât la nivelul politicilor comunitare, cât și al relațiilor externe ale Uniunii. Studiul „Adaptarea legislației, instituțiilor și politicilor naționale la modul de funcționare al Uniunii, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona” își propune să contribuie la identificarea oportunităților și consolidarea profilului României în cadrul Uniunii Europene. Reconfigurarea dimensiunii instituționale a UE, inclusiv prin introducerea noilor funcții de președinte al Consiliului European și respectiv de Înalt Reprezentant pentru Afaceri Externe și Politică de Securitate/Vice-președinte al Comisiei, determină adaptarea dialogului cu actorii europeni și consolidarea relațiilor cu aceștia, din perspectiva participării la procesul decizional european.

Noua Strategie europeană pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (Europa 2020): obiective, instrumente de monitorizare a implementării, resurse necesare (naționale, buget comunitar)”

Studiul cu tema „Noua Strategie europeană pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (Europa 2020): obiective, instrumente de monitorizare a implementării, resurse necesare (naționale, buget comunitar)” își propune elaborarea unor noi perspective referitoare la Planul Național de Dezvoltare și Cadrul Național Strategic de Referință. Strategia *Europa 2020* propune o platformă de coordonare a politicilor economice ale statelor membre în următorul deceniu, menită să conducă la transformarea Uniunii într-o economie inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, cu

niveluri ridicate de ocupare a forței de muncă, de productivitate și de coeziune socială. Cadrul general al strategiei, prioritățile și obiectivele acesteia au fost adoptate de către șefii de stat și/sau de guvern la Consiliul European din 25-26 martie 2010, acestea constituind fundamentul pentru elaborarea noului *Program Național de Reforme* de către toate statele membre.

„Strategia Dunării – priorități naționale”

Tema de cercetare „Strategia Dunării – priorități naționale” este analizată în contextul deciziei Consiliului European de a mandata Comisia Europeană în vederea elaborării Strategiei UE pentru Regiunea Dunării până la sfârșitul anului 2010. Strategia Dunării este o strategie internă a Uniunii Europene, la care sunt invitate să participe și statele terțe riverane și respectă cele trei principii aplicate și în cazul Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice (fără noi instituții, fără noi fonduri, fără modificarea legislației comunitare). Strategia se va axa pe trei domenii, propuse de Comisia Europeană: conectivitatea (transport, energie, telecomunicații), protecția mediului și gestiunea apei, dezvoltarea socio-economică (cultură, educație, turism, dezvoltare rurală). Obiectivul lucrării constă în promovarea priorităților naționale în spațiul european și regional.

„Noi concepte europene de politică industrială (cluster/poli de competitivitate, networking, spin-off etc.) în vederea creșterii competitivității și inovării”

Consiliul Competitivitate din luna martie 2010 a adoptat pachetul de concluzii referitoare la „Politica industrială: necesitatea unei noi politici industriale” prin care Comisia Europeană a fost mandată să prezinte, până la sfârșitul anului 2010, o comunicare privind politica industrială care să cuprindă o nouă agendă amplă pentru acest sector de politică, cu consultarea părților interesate. Comunicarea Comisiei EUROPA 2020 „O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii”¹ lansată în luna martie a.c. desemnează ca inițiativă emblematică viitoarea comunicare privind politica industrială².

În cursul acestui an, România va formula o poziție guvernamentală coordonată pentru a răspunde consultării publice pe marginea viitoarei comunicări a Comisiei și va elabora o primă contribuție a acestui sector pentru noul Program Național de Reformă al României³ care să reflecte transpunerea la nivel național a priorității strategice de creștere durabilă din Strategia „Europa 2020”. Obiectivul general al studiului cu tema „Noi concepte europene de politică industrială (cluster/poli de competitivitate, networking, spin-off etc.) în vederea creșterii competitivității și inovării” este reprezentat de dezvoltarea politicii industriale a României și promovarea ei în contextul politicilor și experiențelor europene în domeniu. Studiul include propuneri de trasare a politicilor pornind de la analiza provocărilor dezvoltării industriale competitive.

Agnes Nicolescu

Analiză și Studii Europene

¹ COM(2010) 2020 final.

² Inițiativa emblematică „O politică industrială adaptată erei globalizării” se înscrie în cea de a doua prioritate tematică - creșterea durabilă.

³ Documentul va trebui transmis Comisiei în toamna/iarna acestui an.

Europa 2020

În intervalul 21 – 28 mai 2010 a avut loc la Centrul Infoeuropa, sub coordonarea DAE, o serie de patru întâlniri tematice pe tema obiectivelor naționale ale Strategiei Europa 2020 care a reunit reprezentanți ai administrației publice centrale, ai partenerilor sociali, ai mediului academic și ai societății civile.

A. Energie și schimbări climatice (20/20/20), în parteneriat cu Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și Ministerul Mediului și Pădurilor – **21 mai**

Ion Stochiță, manager public în cadrul MMP, a evidențiat faptul că România se poate angaja că va respecta ținta privind reducerea cu 20% față de nivelul anului 1990 a emisiilor de gaze cu efect de seră, deja asumată de România la Consiliul European din decembrie 2008 în cadrul *Pachetului Energie - schimbări climatice*. Cu toate acestea un eventual obiectiv de 30% – propus de Comisia Europeană ca variantă în cadrul proiectului de strategie Europa 2020 – nu poate fi asumat de țara noastră și România trebuie să se opună.

Cătălina Groza, director în cadrul MECMA, a precizat faptul că Directiva 2009/28/CE prevede ca România să atingă în anul 2020 o țintă de 20% în ceea ce privește ponderea energiei obținute din resurse regenerabile în consumul final brut de energie. Mai mult chiar, există posibilitatea ca România să poată atinge un nivel de 24%.

Pentru ultimul obiectiv, cel referitor la creșterea cu 20% a eficienței energetice, potrivit Cătălinei Groza, România își poate asuma o țintă de reducere cu 20% a consumului de energie, luând în considerare efectele actualei crize economice, impactul aplicării legislației de mediu, ajustarea economică și schimbările structurii mixului energetic.

B. Educație, în parteneriat cu Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului – **26 mai**

Liliana Preoteasa, director general în cadrul MECTS, a prezentat documentul de fundamentare cu privire la **ținta referitoare la rata părăsirii timpurii a școlii**, elaborat de **Grupul de lucru sectorial în domeniul educației** și cele trei scenarii pe care le propune cu privire la reducerea, până în anul 2020, a procentului persoanelor cu vârsta cuprinsă între 18 și 24 de ani care părăsesc prematur sistemul de învățământ:

- scenariu **pesimist** – țintă de **13,4%**;
- scenariu **realist** – țintă de **11,3%**;
- scenariu **optimist** – țintă de **10%**.

Ion Ciucă, director în cadrul MECTS, a prezentat o analiză a sistemului de educație terțiară în România, subliniind că **ponderea educației terțiare la nivelul întregului sistem de învățământ depinde în primul rând de situația economică a țării**. În ceea ce privește obiectivele naționale se estimează că **ponderea populației cu vârsta cuprinsă între 30 și 34 de ani, care a absolvit cu succes învățământul terțiar, va fi de:**

- scenariu **pesimist** – țintă de **29,93%**;
- scenariu **realist** – țintă de **24,60%**;
- scenariu **optimist** – țintă de **26,74%**.

A fost enunțată o serie de măsuri menite să ajute la îndeplinirea acestor obiective, de exemplu:

- operaționalizarea Agenției de Credite pentru Studenți;
- creșterea atractivității programelor de studii;

- creșterea cifrei de școlarizare;
- restructurarea sistemului universitar de licență – reducerea numărului de specializări.

C. Ocuparea forței de muncă și incluziunea socială, în parteneriat cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale – **27 mai**

Simona Bordeianu, director în cadrul MMFPS, a prezentat situația existentă din punctul de vedere al ocupării forței de muncă (63,5% la nivelul anului 2009) precum și cele trei scenarii preconizate de către autoritățile române pentru creșterea ratei de ocupare în rândul populației cu vârsta cuprinsă între 20 și 64 de ani:

- scenariu **realist** – **69 – 70%**;
- scenariu **optimist** – **71 – 71,5%**;
- scenariu **pesimist** – **67 – 68%**.

Dintre măsurile avute în vedere pentru sporirea ratei de ocupare a forței de muncă au fost menționate:

- creșterea nivelului de educație;
- asigurarea unui acces mai larg la formarea profesională continuă;
- asigurarea accesului la prestații și servicii sociale într-o manieră care să nu afecteze atractivitatea muncii.

În ceea ce privește promovarea țintei referitoare la creșterea gradului de incluziune socială prin intermediul obiectivului de reducere a riscului de sărăcie, Adina Drăgoteiu, director în cadrul MMFPS, a arătat că în România, la nivelul anului 2008, rata sărăciei relative (persoane care au un venit echivalent disponibil mai mic de 60% din venitul median disponibil) era de 18,2%, cele mai afectate categorii fiind șomerii (37,6%), lucrătorii pe cont propriu (40,8%), familiile monoparentale (30%), familiile cu mai mult de trei copii (47%), tinerii (20,9%) și copiii (25,9%).

Plecând de la această bază, autoritățile naționale au schițat trei scenarii referitoare la reducerea numărului de persoane aflate în risc de sărăcie pentru 2020 comparativ cu anul 2008. Avem astfel următoarele reduceri estimative:

- scenariu **realist** – **690.000 persoane**;
- scenariu **optimist** – **794.000 persoane**;
- scenariu **pesimist** – **586.000 persoane**.

D. Investiții în cercetare și dezvoltare, în parteneriat cu Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică – **28 mai**

Rolanda Predescu, director în cadrul ANCS, a arătat că obiectivul stabilit la nivelul UE privind alocarea până în 2020 a 3% din PIB pentru sectorul cercetare – dezvoltare este unul extrem de ambițios și că România este capabilă să își fixeze la nivel național o țintă de aproximativ 2% (investiții publice și private). Totodată, a prezentat și ponderea în prezent a numărului de cercetători la nivelul populației angajate din România, și anume de 1/3 din media UE27 (0,352%, față de 0,92% în UE27), precum și ponderea în ansamblul populației angajate din România a persoanelor implicate în activități de cercetare (0,479% față de 1,55% în UE 27).

Informații suplimentare precum și obiectivele detaliate sunt disponibile la adresa: <http://www.dae.gov.ro/articol/989/dezbateri-publice-privind-obiectivele-na-ionale-ale-strategiei-europa-2020>

Mihai Sebe

Analiză și Studii Europene

RJEA, volumul 10, nr. 2

Tratatele, Lisabona, reforma, politica energetică, piața internă, Politica europeană de vecinătate, relațiile transatlantice sunt temele tratate în primul număr al celui de-al zecelea volum al *Romanian Journal of European Affairs*.

Clive Church, Profesor emerit de studii europene la Universitatea din Kent și **David Phinnemore**, Senior Lecturer în integrare europeană la Queen's University din Belfast scriu despre statutul, structura și stilul Tratatului de la Lisabona, conținutul acestuia, schimbările instituționale, democratizarea și prevederile din tratat cu privire la valori și drepturi. Astfel, autorii prezintă tratatul pe înțelesul cititorilor dar nu ezită să îl prezinte ca pe un document de compromis și nu ca pe un master plan.

Irina Maria Găman, înscrisă la studii postuniversitare la Université Libre din Bruxelles, prezintă liberalizarea sectoarelor energetice precum electricitatea și gazele naturale. **Doamna Găman** susține că procesul liberalizării piețelor electricității și ale gazului ar fi trebuit să fie finalizat de către statele membre ale UE până la mijlocul anului 2007, obiectiv stabilit de două instrumente legale comunitare. Articolul are ca scop să explice limitele, precum și factorii gradului eterogen al liberalizării piețelor de electricitate și gaz la nivel european. În prim plan se află factorii specifici economici și politici prin care pot fi explicate limitele liberalizării piețelor energetice.

Scott Nicholas Romaniuk, cercetător afiliat la Institute of European, Russian and Eurasian Studies de la Carleton University din Canada, tratează problema puterii normative a Uniunii Europene în politica externă europeană. **Domnul Romaniuk** analizează abilitatea UE de a exercita putere normativă în Europa de Est. Acesta susține faptul că disparitățile în adoptarea de norme între statele țintă ENP exemplifică incongruența în succesul puterii normative a UE în relațiile internaționale.

Adriana Berbec, absolventă de studii în relații internaționale și studii europene la University of East Anglia în Norwich, analizează cum ultimele extinderi au adus noi oportunități și provocări pentru UE în raport cu vecinii, rolul inițiativelor Parteneriatului Estic și

Uniunea pentru Mediterana în favorizarea cooperării cu țările vecine și discută dacă aceste proiecte comunitare împreună cu Politica de vecinătate pot contribui la înțelegerea limitelor UE.

Securitatea României într-un context european dinamic este subiectul discutat de **Mircea Micu**, doctorand în relații internaționale la Universitatea din Cambridge. Articolul prezintă probleme legate de tradițiile de securitate ale României, publicul neinformaț, neluat în calcul și neamenințat, și provocările vecinătății, Rusia, Moldova, Ucraina, Turcia, Ungaria, Bulgaria și Serbia. În plus, autorul scrie despre tensiunea dintre est și vest în inima culturii europene dinamice de securitate. Acesta își încheie articolul susținând că este clar că preocuparea României pentru apărarea teritorială este rezolvată în mod satisfăcător doar în cadrul NATO.

Victor Negrescu, candidat la programul de doctorat al Școlii Naționale de Științe Politice și

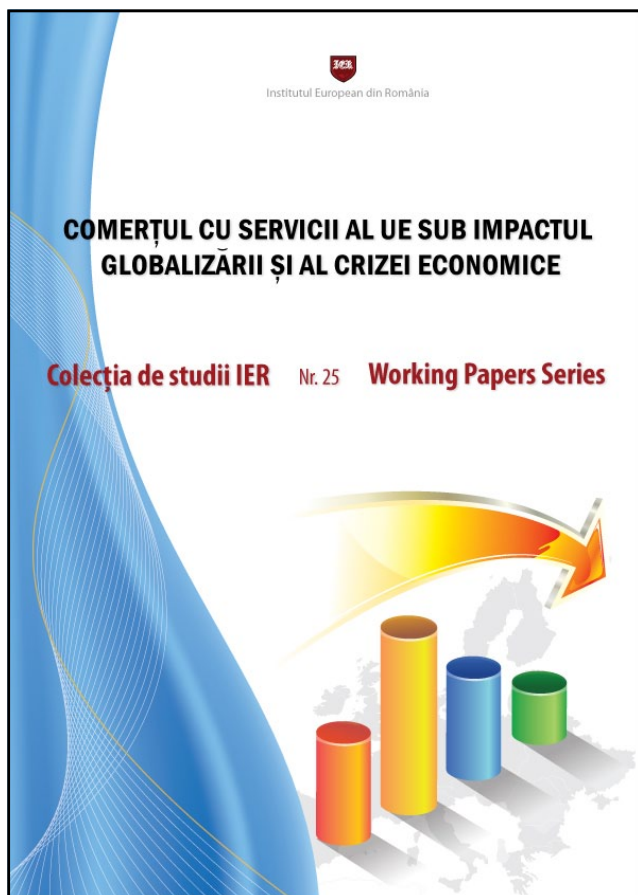
Administrație din București, susține că explicarea modului cum a fost operaționalizat la noi aquis-ul comunitar în termeni de cooperare pentru dezvoltare ajută la înțelegerea noului statut de donator al României. De la considerațiile preliminare privind cooperarea pentru dezvoltare, aflată între logica umanitară și neoimperialism, articolul trece în revistă politica europeană privind cooperarea pentru dezvoltare, evoluțiile, cadrul instituțional, strategia europeană. Studiul de caz despre România se referă la cadrul juridic, strategia națională, actorii cooperării.

Numărul de față se încheie cu o recenzie la cartea *Evaluarea diferențelor: Identitatea românească în contextul european lărgit*, autori: Vasile Boari și Sergiu Gherghina (recenzie semnată de **Ionuț Constantin Trăistaru**, masterand în istorie contemporană la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca).

Textul integral al articolelor și date despre autori pot fi găsite pe pagina web a *Romanian Journal of European Affairs*, www.ier.ro/rjea

Mădălina Magnusson
Editor RJEA

Cele mai recente numere din colecția de studii IER - Working Paper Series

Working Paper **Comerțul cu servicii al UE sub impactul globalizării și al crizei economice**

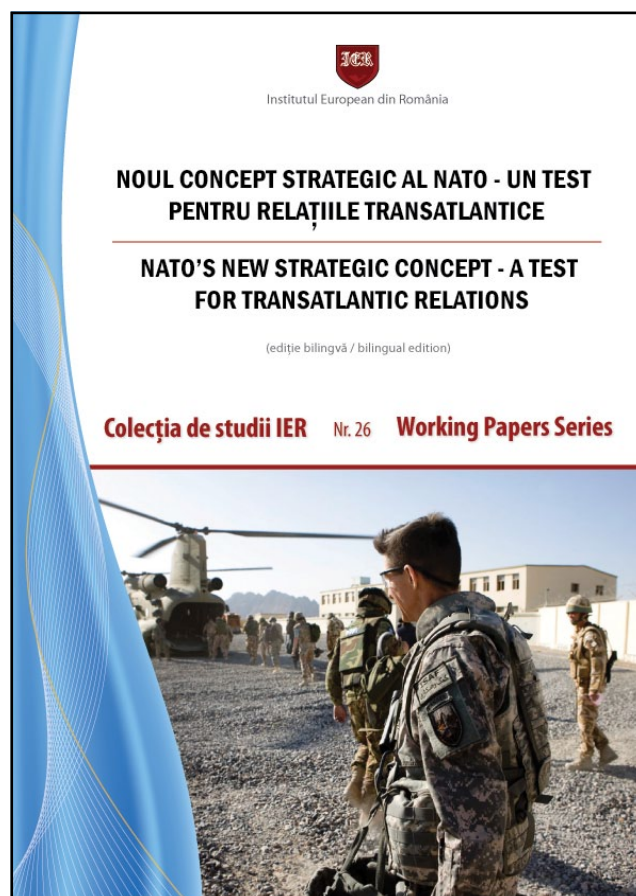
Lucrarea *Comerțul cu servicii al UE sub impactul globalizării și al crizei economice* (autoare: Agnes Ghibuțiu și Iulia Monica Oehler-Șincai) abordează evoluția schimburilor comerciale cu servicii ale UE, evidențind principalele tendințe care au marcat aceste schimburi în contextul globalizării crescânde a economiei mondiale. Printre temele prezentate în cadrul studiului menționăm: volumul, dinamica și orientarea geografică a comerțului cu servicii; specializarea țărilor membre în comerțul cu servicii; dinamica fluxurilor comerciale intra și extra-UE; relevanța pieței interne prin prisma fluxurilor comerciale și declinul comerțului internațional și cauzele sale.

Publicația este disponibilă doar în format electronic și poate fi descărcată sau vizualizată la: http://www.ier.ro/documente/working_papers/WP_25_final.pdf

Working Paper

Noul concept strategic al NATO – un test pentru relațiile transatlantice

Lucrarea *Noul concept strategic al NATO – un test pentru relațiile transatlantice*, realizată de Agnes Nicolescu, abordează principalii factori care au modelat percepțiile și opțiunile naționale cu privire la conținutul noului concept strategic al NATO, realizând o analiză a dezbaterilor care au avut loc între statele membre în legătură cu direcția și misiunile viitoare ale acesteia. Printre aspectele prezentate în cadrul micro-studiului menționăm: motivele pe care se sprijină conceptul de descurajare nucleară, factorii care conturează relațiile Aliaților cu Rusia și alți actori internaționali majori, elemente de interpretare a articolului 5 al Tratatului de la Washington și rolul NATO în noi domenii de interes pentru aliați, cum ar fi securitatea informatică și cea energetică.

Colecția de studii IER Nr. 26 Working Papers Series

Redactor - șef: Mădălina Paula Barbu
Redactori: Alina Arhire, Mariana Bara, Agnes Nicolescu
Grafică & DTP: Monica Dumitrescu
Versiunea în limba engleză: Magdalena Ciornei, Loredana Licuța, Mihaela Papa, Cristina Pelerini, Diana Popa

* Textele publicate în acest Newsletter exprimă opinia autorilor și nu reprezintă poziția oficială a Institutului European din România.

ISSN 2065 - 457X

Pentru a primi viitoarele numere ale Newsletter-ului IER, vă puteți abona accesând următorul link: www.ier.ro.

Institutul European din România

Bld. Regina Elisabeta nr. 7-9, RO – 030016, București, România
 Tel: (+4021) 314 26 96/ 133 / Fax: (+4021) 314 26 66
 Contact: newsletter@ier.ro
 Web: www.ier.ro